

Leekstermeer 14 februari 1987

Henk v.d. Jeugd.

De grootste vijand van iedere vogelaar is ongetwijfeld het weer. Dit bleek weer eens overduidelijk op de veertiende februari; mist, motregen en een temperatuur net even boven nul. Zeker niet de best denkbare omstandigheden om ganzen en andere watervogels te bekijken. Gelukkig zou de mist langzaam optrekken en kon de excursie gewoon doorgang vinden, zodat achttien mensen zich om negen uur 's morgens richting Leekstermeer begaven. In het Matslootgebied werden al meteen de eerste ganzen ontdekt; enkele duizenden Kolganzen, wat Brand- en Rietganzen en drie Grauwe. Een aantal mensen merkte nog vier Kleine Zwanen op. Een blik over het nog grotendeels met ijs bedekte Leekstermeer leverde Smienten, Grote Zaakbekken, Brilduikers en een Nonnetje op. Hierna ging het verder naar Roderwolde, waar onder het genot van koffie en warme chocolademelk de gebruikelijke verhalen over vroegere vogelavonturen uit de doeken werden gedaan. Na de koffie was het weer iets beter en reden we langs de zuidoevers van het meer. Hier kon een grote groep van voornamelijk Kolganzen van zeer dichtbij worden bekeken. Ook was een aantal Kleine Rietganzen aanwezig en voor veel mensen was het leuk deze soort nu eens te zien zonder hiervoor naar Zuidwest Friesland te hoeven reizen. Helaas vond een passerende jogger het nodig de ganzen ook wat extra beweging te doen toekomen zodat voor ons het kijkplezier gedaan was. Tenslotte brachten we een bezoekje aan een boerderij waar al jarenlang een Kerkuilenpaar huist. De uilen lieten zich helaas niet zien maar de vele braakballen in de stal waren het bewijs van hun aanwezigheid. De boer wist niet zonder enige trots te vertellen dat het paar het afgelopen jaar wederom drie jongen met succes had grootgebracht.

En met deze positieve informatie kwam een einde aan een wat mistige, maar toch geslaagde excursie.

Mensen die zich voor ganzen interesseren zouden er goed aan doen het gebied gedurende het winterseizoen eens te bezoeken. In de afgelopen tien jaar heeft het zich tot een belangrijk winterkwartier ontwikkeld; seizoenmaxima liggen de laatste twee jaar rond de veertigduizend en de groei lijkt er nog niet uit.